

ORIGO anklager professor for antividenskabelig propaganda

Creationister tror ikke på hvad som helst

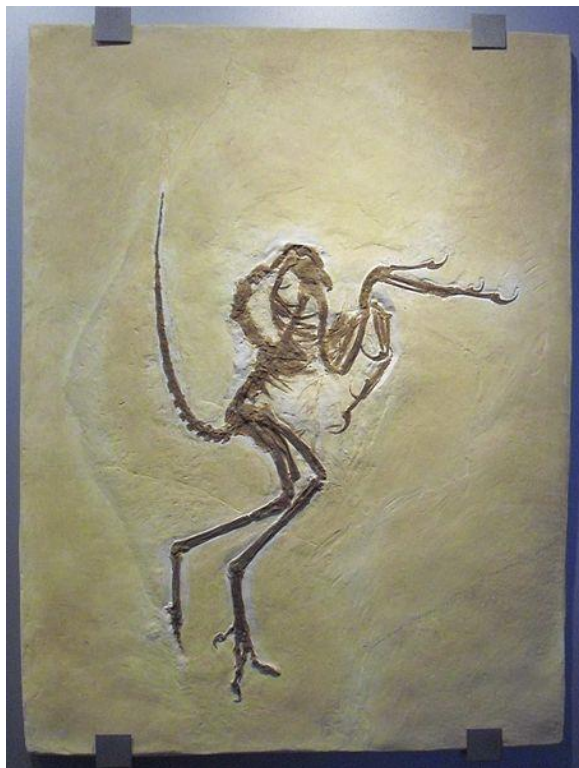
Af K. Aa. Back

Når nu lægen Peter C. Kjærgaard er ude med riven over for de skabelsestroende, skulle han måske vogte sit eget glashus lidt bedre. Se artiklen “Er creationister rigtigt kloge?” – For spørgsmålet er: Hvad skader naturvidenskabens anseelse mest – at nogle stiller kritiske spørgsmål til de sædvanlige forklaringer, eller at man holder stædigt fast i forklaringer som ingen logisk gang har på jorden?

På evolution.dk forsøger Kjærgaard at tegne hvad han kalder »et klarere billede af udviklingshistorien«, og det gør han ved at remse nogle eksempler på overgangformer op. (Se : <http://www.evolution.dk/evolution/vilde-historier/the-missing-link/eksempler/>)

»Et klassisk eksempel på et “missing link” er *Archaeopteryx* (urfuglen) der blev fundet i Solnhofen i det sydlige Tyskland i 1861 og repræsenterer en mellemform mellem dinosaurer og fugle. [...]«

ORIGOs faktatjek afslører at ingen fossilfund leder frem til *øglefuglen* (ikke urfuglen!), og ingen fører videre til moderne fugle. Så kan vi ikke blot konstatere at der er evidens for at øglefuglen er en mosaikform (som næbdyret er det), *ikke* for at den skulle være en overgangsform.

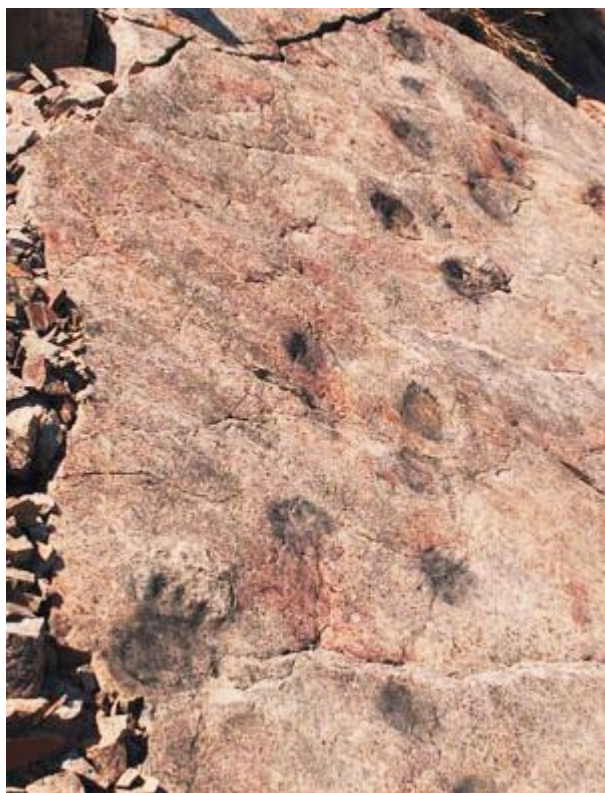
Fra Wikipedia. T.v. en urfugl, t.h. en øglefugl.

Kjærgaard fortsætter:

»Siden da er der fundet en bemærkelsesværdig serie af fossiler der beskriver hele overgangen fra fisk til landdyr.«

Gad vide om det er *Tiktaalik* Kjærgaard tænker på. For sjovt nok, hver gang en ny “sikker overgangsform” præsenteres, sker der det at den bliver dementeret kort tid efter af nye, og *ældre*, fund. Fund som diskvalificerer den som forfader. Forfædre har det med at skulle være ældre – *hvis* de skal fungere som *forfædre*. Og det er netop hvad der er sket med *Tiktaalik*. Fundet af den i 2006 blev udråbt som den helt store sensation (“nu kan creationisterne godt gå hjem og pakke sig”). Her stod vi med *beviset* på at darwinistens forestilling om overgangen mellem fisk og landhvirveldyr var sand.

Men i januar 2010 “smed et fund i Polen en håndgranat” ind i den forestilling. I en grusgrav i Zachemie fandt man nemlig spor af et væsen der har bevæget sig på landjorden på alle fire, men vel at mærke 20 mio. år tidligere end de ældste kvastfinnede fisk. De står ellers som forfædre til den første underlige fisk der “krøb på land”.

Limsten-plade med firfodede aftryk, illu. fundet på <http://creation.com/tiktaalik-finished>

ORIGO citerer en af redaktørerne på *Nature*, Henry Gee, som på en blog dengang skrev (med vores oversættelse af fagudtryk i kantede parenteser):

»(...) den nydeligt anrettede sammenhæng imellem [hvad vi finder som fossiler] og [det teoretiske stamtræ] hvor [de kvastfinnede fisk] repræsenterer en overgangsform i den hurtige evolution af [firbenede landdyr] i [øvre Devon], er en grusom illusion. Hvis, som de polske fodspor viser, [de firbenede landdyr] allerede har eksisteret i [øvre Devon], har et enormt evolutionært hul åbnet sig for vores fødder.« (Origo 119)

Så altså, hvad blev der af “den bemærkelsesværdige serie af fossiler der beskriver hele overgangen fra fisk til landdyr”? – Borte med blæsten? Det er i hvert fald bemærkelsesværdigt at disse oplysninger fra *Nature* er blæst hen over hovedet på Kjærgaard.

Det ultimative spørgsmål

Men i Kjærgaards “bemærkelsesværdige serie af fossiler” er der en videnskabelig faktor den gode mand glemmer: Hvad enten vi har at gøre med fugl eller fisk, skal vi huske at årsagen til at et finnet eller firbenet væsen dukker op af det befrugtede æg, er den *programming* der ligger bag. Det data-program der i befrugtningsøjeblikket ligger klart, fixt & færdigt til at bestemme hvad der kommer ud af

ægget. OG det er vel at mærke ikke så let for den naturlige selektion at forandre den programmering som det måske lyder til.

I klummen *Darwin i vores videnshuller 8* (i Origo 129, dec. 2013) ser vi et eksempel på hvor lidt der skal til før der går koks i det biologiske nono-maskineri der har med noget så “simpelt” som væske-indtaget at gøre. Én (1!) mutation er nok. – Og der skal altså utallige “fejl i koden”/mutationer til før vi får forvandlet en fisk til noget med fire ben.

Fri fantasi

Så før Kjærgaard får forklaret (evidensbasret, tak) hvordan fiske-programmeringen bliver forvandlet til firebens-programmeringen, må man betegne hans forestillinger som fri fantasi.

Og helt slemt bliver det i hans afsluttende bemærkninger i artiklen på hjemmesiden hvor man ellers har pralet af at her møder man folk der véd hvad de taler om. Efter en konstatering af at »de fleste krybdyr hører med deres underkæbe«, får vi følgende afskedsalut:

»Det kan tilføjes at under pattedyrenes fosterudvikling anlægges øreknoglerne først i underkæben, hvorefter de vandrer op til mellemøret.«

Dette er jo “en ren Haeckel”; altså ham med røverhistorien om at man “kan læse hvirveldyrenes evolution ud af deres fosterudvikling.

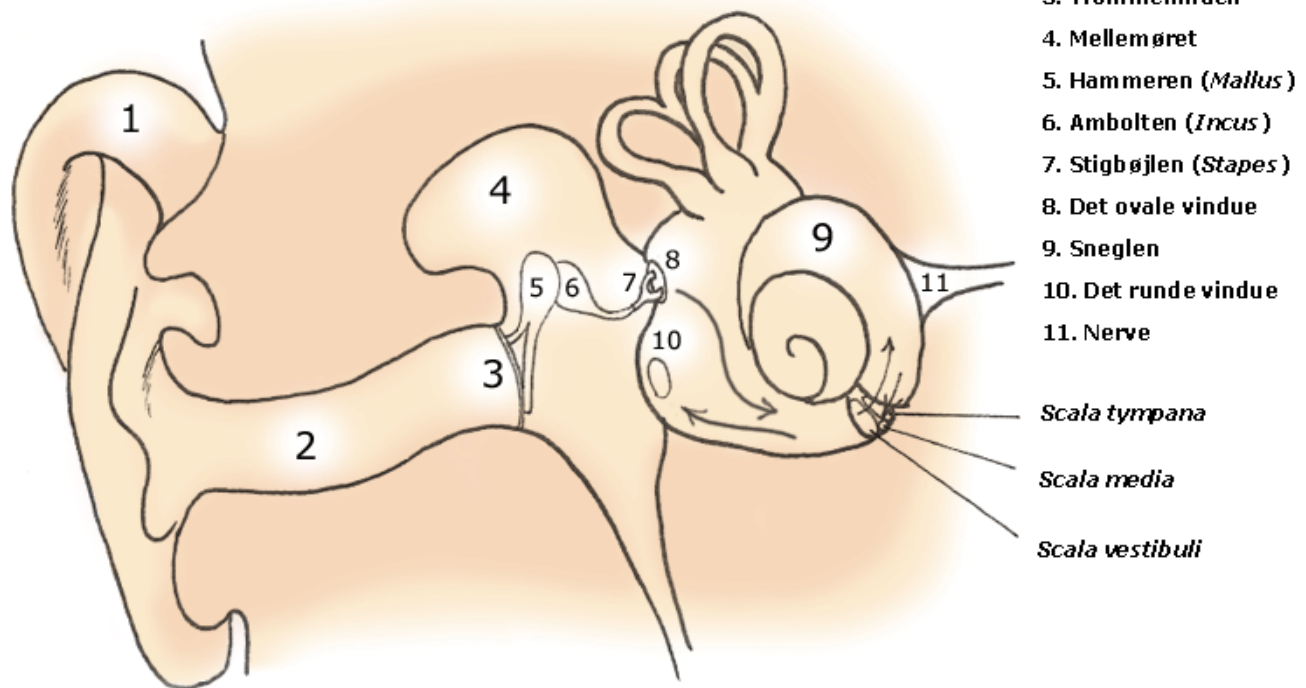
Min ørelæge (en af Danmarks dygtigste) tror ikke på evolutionen, netop *ud fra hvad han véd* om øret (med øreknogler, balancecenter osv.). – Jeg er næsten sikker på at han vil betegne Kjærgaards øreknogle-rejse som fri fantasi.

Men hvorum alting er: Er der slet ikke noget der skurrer i ørerne ved historien om øreknoglernes rejse i fostertilstanden?

- 1) Kan man i det hele taget tale om *knogler* så tidligt i fostertilstanden?
- 2) Hvad betyder Kjærgaards brug af ordet “øreknoglerne”? Mener han seriøst at *hammer, ambolt og stigbøjle* skulle være vandret fra kæben op i øret?
- 3) Hvilken fordel skulle dyret have af denne rejse fra kæbe til kranium?
- 4) Og hvilken *mekanisme* har startet denne rejse?
- 5) Og hvordan skal enten kæben eller øret kunne fungere under den vandring? En mellemform må have en lavere fitness og være i stor fare for at uddø.

Den anførte “forklaring” er jo blot en Darwin-i-hullerne-fortælling der ikke forklarer noget som helst. For hvis øreknoglerne skulle foretage denne rejse efter at være dannet i kæbeledet, må der jo være tale om flere algoritmer. Én der danner øreknogler et sted hvor de slet ikke skal bruges; og én der sørger for at få tingene på plads oppe i øret. Og hvor er det lige de skulle komme fra? Og *hvorfor*?

Ørets opbygning

2004, Malene Thyssen, Denmark (malene.th@stofanet.dk)

Illu. fra http://da.wikipedia.org/wiki/Fil:Oerets_opbygning_stor.png

– Det er altså knoglerne 5, 6 og 7 vi søger en forklaring på: Hvilken mekanisme har dannet dem i kæben? Hvilken programmering i kæben har givet dem den perfekte form til brug i øret og ikke i kæben? Eller er de blevet ombygget på rejsen fra kæbe til øre? (I så fald skal de have en funktion under ombygningen som kan give dyret en højere fitness, for ellers var det næppe sket, set ud fra en evolutionær betragtning.) Hvis ja, må der jo have ligget en plan (eller skal vi bruge fy-ordet et design) for både rejse og omdannelsesproces. – Og altså, hvilken mekanisme/programmering/algoritme har fået dem sendt ud på denne rejse? Og ikke mindst hvorfor? Vidste Den almægtige Naturlige Selektion i forvejen hvad de skulle bruges til – om nogle millioner af ??

Må vi stilfærdigt påpege at den anførte “forklaring” rejser (som det ses) langt flere spørgsmål end den giver svar.

Og som skabelsestroende vil vi gerne have nogle evidensbaserede(!) svar på videnskabelige problemstillinger. Er det ikke dét det drejer sig om når vi taler naturvidenskab? Eller – har vi misforstået et eller andet? ★

PS! Denne artikel følges senere op af en hvor der i detaljer gøres rede for hvad der foregår med ørets dannelse i fostertilstanden. Iflg. Medical Embryology o.a. litt. – Følg med her på siden *eller* i tidskriftet ORIGO.